Efter Loven af 7de Maj 1880 skulde man synes, at siden nu Hustruen alene er raadig over sit selverhvervede Gods og alle de formueretlige Goder, der kan skaffes for det *), maa ogsaa *hun alene* være raadig over den *Lejeret*, hun maatte erhverve ved disse Penge. Medens det nu er uomtvistet, at jo Manden ingensomhelst Magt har over Lejerettigheder over Løsøregjenstande, som Hustruen maatte skaffe sig ved de selverhvervede Penge, — saa at hun altsaa kan forbyde ham Brugs- og Benyttelsesret over den lejede Løsøregjenstand, — saa antages det i vor eneste Fremstilling af Familieretten fra Tiden efter 1880, Professor Deuntzers, at undtaget fra Reglen i Lov 7de Maj 1880, der efter sine Ord omfatter *alle* Formuerettigheder, er dog Lejerettigheder *med Hensyn til faste Ejendomme eller Lejligheder i saadanne*: saadanne Lejerettigheder skal hun ikke kunne erhverve anderledes, end at ogsaa Manden er berettiget til at nyde godt af dem. Han skriver i Familieretten Side 123: »Det kan ogsaa bemærkes, at en Ægtefælle ikke, saaledes som en fremmed, af den anden kan begjæres udsat af dennes Bolig ved Politiets eller Fogedens Hjælp, selv om Boligen er tilvejebragt udelukkende ved Rekvirentens (den, der søger Bistand til at faa den anden fjernet) særlige Midler, og at den paagjældende Ægtefælle efter Omstændighederne maa være berettiget til Nødværge mod Forsøg paa at forjage den fra den andens Bolig«, hvilket Nødværge da ogsaa maa kunne udøves ved Tilkaldelse af fremmed Hjælp. Grunden til, at Loven af 1880 ikke gælder for dette Tilfælde, antager Forfatteren at være at »*Ægtefællerne ere gensidig forpligtede til at leve sammen*«; naar Hustruen bryder denne Pligt ved at forlade Manden, selv om det er fordi han har opført sig saaledes, at hun ikke har kunnet udholde at være hos ham, skal Manden være berettiget til at trænge sig ind i det ny Hjem, som hun maatte have skaffet sig for selverhvervede Midler, og til at

*) Lov 7de Maj 1880 § 1 lyder saaledes: „Hvad gift Kvinde erhverver ved selvstændig Virksomhed, som ikke grundes eller vedligeholdes væsentlig ved Mandens eller Fællesboets Midler, og hvad bevislig er anskaffet for sligt Selverhverv, har hun alene Ret til i levende Live at raade over uden Mandens eller anden Værges Samtykke. I saadant Gods kan der ikke i Hustruens levende Live søges Fyldestgjørelse for Gjæld, Manden har stiftet, med mindre Hustruen har samtykket i Gjældsstiftelsen."